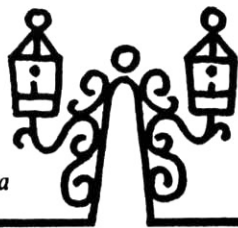

Panu

Satavuotiaan
WPK:n torvisoittokunta

Oulun vapaaehtoisen palokunnan satavuotisjuhlan kunniaksi vedän vanhojen kuvien näyttelystä päällimmäiseksi kuvan, joka esittää Gideon Niinimäen johtamaa W. P. K:n torvisoittokuntaa — niin, sanokaapa minä vuonna! Tämän mainior Suomelan kuvaamon kuvan samoin kuin Karin Zellbergin kuvan Pohjan Leimun kööri n. 1891 ja vielä Suomen 4. Oulun tarkk'ampujapataljoonan torvisoittokunnan kuvan lähetti Gideon Niinimäen tytär Aune Niinimäki Oulun vanhojen kuvien keräyskilpaan. Niinimäki Oulun reaalityönsä ja Suomen Pankin vahtimestari, viimeksi-

mainitussa virassaan samalla silloin SP:n kulmahuoneisiin sijoitetun Oulun museon hoitaja, sittemmin Tuiran kanttori, oli monitoiminen, innokas musiikimies, jonka työn vanhat vielä hyvin muistavat, Tuirassa jos muuallakin.

Nämä kuvat ja kymmeniä muita on pantu näytteille Aino-lassa, valittu edustamaan satoja arvattavasti melkein yhtä hyviä jos ei parempiakin kuvaharvinaisuuksia. Oli mielenkiintoista katseltavaa! Varsinaiset palkitut, joiden kuvista jo on ollut lehdistä, olivat siis Asta Kannisto, Aili Karppinen, Reino Kiiskinen ja Arvo Rounaja. Oikeastaan

hieman hämmästytti, ettei kuvista yksikään ollut viime vuosisadalta. En sano tätä arvostelakseni. Niin kiinnostavia kuin monet 1800-luvun kuvat ovatkin, niiden ilmeisestikin on katsottu edustavan vähemmän harvinaista "otantaa" kuin palkittujen. Onpa puhutteleva tuokin Raatin parvekkeelta otettu Aili Karppisen "Oulun suojeluskunta 1918". Tunnistin siitä heti terhanen likkæ Kaiteran ratsun selässä ja Ilomäen, kivääri olalla rehtori Sakari A. Westerland, yksi lehtori (?) siviilissä,hattu päässä kuin monet talvisodan aikaessa, ja korpraalina rivin päässä — totisesti isäni. Kerstin Korkeakiven lähettämä "Paraati Oulun Kauppatorilla 4. 2. 1918" oli jo ennestään tuttu. Tällä palstalla kerran julkaistu Oulun Kansalliskaartin maneesilaiset Heinätorilla suurlakon päättyessä 1905 on myös päässyt esiteltujen kuvien joukkoon, lähettäjänä Irma Jansson. Se oli

minulla aikanaan lainassa hänen mieheltään Birger Janssonilta.

Esimerkkinä unohtamisen ihimillisyydestä kerron, että kun näin kaksi kuvaa Pokkitörmän väliaikaisesta puusillasta siltä vuodelta, jolloin nykyinen vanha silta rakennettiin, intin ensin vastaan, ettei ollut muka välikaista siltää. Mutta olihan se, suunnilleen Jauhiaisen Lohi ja kalasääski-veistoksen kohdalta Linnansaaren vallin itäkulmalle. Toinen kuvista on Kerstin Korkeakiven, toinen Kalle Sandmanin kokoelmista. Kiihkeästi tutkin myös Lilja Lehdon lähettämää postikorttia 1910-vuoden Ruiskuhuoneenrannasta Rannikkoineen (Luotoineen?)

Otto Karhin tunsivat aikanaan "kaikki". Otto Lindgren-Karhi ehti yli 90-vuotisen elämänsä aikana olla monena. En enää nykyisin hämmästy, tapasi hänen minensä mistä hyvänsä, mutta jopa jotakin: kuvanäyttelyssä

poseeraa Karhi n. 85—90 vuoden takaisessa kuvassa "Oulun ensimmäiset pikaluistimet", pitkä sutjakka nuorukainen starttia-sennossa, ateljeerissa tietenkin. Kuvan on lähettänyt Sirkka-Liisa Hedman. Mainio atleettikuva on myös Annikki Westerlandin lähettämä peltilevy "Westerlundin veljekset vuosisadan vaihteessa".

Onkohan Oulun tiernapojista montakaan valokuvaa? Tutki-kaapa varastoja ja muistilokeroita! Tässä näyttelyssä heitä edustaa Haapaveden Hilikka Merikallion lähettämä leike vuodelta 1919. Keitä kuva esittää? Näytteillepannuista kuvista vanhin on "Merimies J. Saukkosen perhe" 1873, lähettäjänä jälleen Kerstin Korkeakivi. Käykää, hyvät ihmiset, katso-massa, omaksi iloksenne, sekä toteamassa, mitä kaikkea kannattaakaan säilyttää!

